

ביאור בדרך אפשר

ביאור בדרך אפשר

1 בבחינת ריחוק שבערף, ריחוק יחסי, שלכך שרף לומר על זה
 2 "אמרת אֶחָכְמָה" כלומר הייתה מחשבה וניסיון להשיג את החכמה
 3 הו, (פי על בחינה שבריחוק שבאין-ערוף, לא שרף
 4 מלכתחלה האפשרות ד'אמרת אֶחָכְמָה" ואין טעם אפילו
 5 לנסות להשיג את החכמה הנעלית
 6 (הו), אלא שאף-על-פי-כן
 7 "היא רחוקה ממני" ובסופו של
 8 דבר היא חכמה מאד נעלית ורחוקה'
 9 מהשגה.
 10 וממשיך בפתוב וחוזר
 11 ומפרש הענין, באמרו "לא
 12 בשמים היא גו' ולא מעבר
 13 לים היא", פי שתי הבחינות
 14 ד'נפלאות" ו'רחקה" שהן
 15 בחינת 'עתיק' ו'אריך' כמבואר
 16 לעיל נקראות "שמים"
 17 ו"מעבר לים", כפי שממשיך
 18 ומבאר. דהנה, השמים
 19 הגשמיים הרי אינן נראים
 20 כלל, כי הם מציאות 'שקופה' שלא
 21 נראית לעין ומה שנואף לעין
 22 אינו אלא זיהורית האוירים,
 23 אל מול קרני השמש (ולכן צבע
 24 השמים משתנה בעת השקיעה) אכל
 25 לא מעצם השמים כו', וזהו
 26 מציאות השמים הגשמיים היא משל
 27 להבין בענין שמים העליונים
 28 שהוא בחינת 'עתיק' ו'נתיק'
 29 ו'נביל' שנואף פלא, לפי
 30 שאינו מושג ונראף כלל.
 31 ו"מעבר לים" קאי מכון על
 32 בחינת 'אריך' שהוא מעבר
 33 לים החכמה ונעלה מהחכמה,
 34 ועל-דרך "אמרת אֶחָכְמָה"
 35 והיא רחוקה ממני", חכמה
 36 שלמעלה מתפיסה והשגה.
 37 וזהו אומרו פי המצוה הזאת
 38 אשר אנכי מצוה היום לא
 39 נפלאות היא ממך ולא רחקה
 40 היא, לא בשמים היא גו' ולא
 41 מעבר לים היא גו', דאף-
 42 על-פי שהמצוה הזאת כללות
 43 המצוות ובפרט ענין התשובה, מצד-

עצמה היא "נפלאות" ו"רחקה", "בשמים" ו"מעבר
 לים", שהוא ענין בחינת 'עתיק' ו'אריך' (פנ"ל), מכל-
 מקום "לא נפלאות היא ממך", "ממך" דיקא, אף שמצד עצם
 מהותם הדברים 'נפלאים' ו'רחוקים' כי הם נעלים ביותר, בכל זאת לגבי
 היהודי הלומד תורה ומקיים מצוות,
 "ממך" הדברים קרובים, ש"ממך
 לא נפלאות ולא רחקה", "לא
 בשמים ולא מעבר לים",
 והינו, לפי שיש בנשמה של
 כל יהודי גם בחינה שלמעלה
 מ'אריך' ו'עתיק', ולכן אף
 שמצד 'עתיק' ו'אריך' הדברים הם אכן
 באופן של 'נפלאות' ו'רחוקה', בגלל
 שבנשמת היהודי יש בחינה עוד יותר
 נעלית, הרי מצידה ענייני אלוקות כן
 קרובים אליו שזהו אומרו אשר
 אנכי מצוה, שנומשך ומתגלה
 מלמעלה למטה מבחינת 'אנכי
 מי שאנכי' הקדוש-ברוך-הוא
 בעצמו, שלמעלה מהדרגות המלוכות
 בשמות השונים לדרת ממדינה
 למדינה ולהאיר על האדם להיות
 בבחינת (הו') אלקיך, כחך
 וחייתך⁴², הכוח והחיות של היהודי
 הפרטי שעל-ידיה יוכל לקיים
 את המצוות שהן בבחינת
 הרצון העליון (בחינת 'אריך אנפיק'
 והתענוג העליון (בחינת 'עתיק
 יומיק'), שהרי המצוות הן רצונו
 ותברך, ועל-ידן כאשר הרצון
 העליון מתקיים בפועל נעשה ענין
 התענוג (בחינת עתיק),
 כמאמר⁴³ חכמינו ז"ל על כך
 שהקרבנות נקראים בשם "ריח ניחוח"
 נחת ריח לפני ענין התענוג
 שאמרת ונעשה רצוני. וכמו
 שנתבאר לעיל (סעיף ג)
 "אנכי מי שאנכי" להיות בבחינת (הו') אלקיך, כחך וחייתך⁴², שעל-ידיה
 יוכל לקיים את המצוות שהן בבחינת הרצון והתענוג, שהרי המצוות הן רצונו
 ותברך, ועל-ידן נעשה ענין התענוג (בחינת עתיק), כמאמר⁴³ נחת ריח לפני
 שאמרת ונעשה רצוני. וכמו שנתבאר לעיל (סעיף ג) שבשביל קיום המצוות

(42) ראה לקו"ת בלק עג, ג. פינחס פ, א. ובכ"מ. (43) תו"כ ופירש"י ויקרא א, ט. ועוד.